

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 25.10.2005
KOM(2005) 535 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program:
En strategi til forenkling af de lovgivningsmæssige rammer**

DA

DA

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program:
En strategi til forenkling af de lovgivningsmæssige rammer**

(EØS-relevant tekst)

1. INDLEDNING

I meddelelsen af marts 2005 om ”bedre regulering til gavn for vækst og beskæftigelse”¹ blev forenkling fremhævet som en højt prioriteret aktion i EU’s højt prioriterede. Denne aktion er en reaktion på Europa-Parlamentet og Rådets opfordringer til forenkling af EU’s lovgivning og forbedring af kvaliteten af denne. Den er solidt forankret i den reviderede Lissabon-strategi for øget vækst og skabelse af arbejdspladser i Europa og fokuserer derfor på de aspekter i fællesskabsretten, der vedrører de europæiske virksomheders konkurrenceevne. Det overordnede mål er at bidrage til europæiske lovgivningsrammer, der opfylder de højeste lovgivningsstandarder, under overholdelse af principperne om subsidiaritet og proportionalitet.

I henhold til disse principper bør EU kun regulere, hvis en foreslået aktion kan gennemføres bedre på EU-plan. Enhver sådan aktion bør ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at opfylde de mål, der søges nået. Den skal være omkostningseffektiv og være den ”blødest” mulige form for regulering. I denne forbindelse er det hensigten med forenklingen at gøre lovgivningen på både EU-plan og nationalt plan mindre byrdefuld og lettere at anvende og derved mere effektiv med hensyn til opfyldelse af målene.

EU’s udvikling gennem et halvt århundrede har betydet, at der er blevet skabt en omfattende fællesskabslovgivning, Fællesskabets "acquis", som ofte har erstattet 25 regelsæt med et enkelt og derved skaffet erhvervslivet mere sikre lovgivningsmæssige rammer og ens konkurrencevilkår. Denne fællesskabsret har været af afgørende betydning, f.eks. i forbindelse med skabelsen af det indre marked, udviklingen af EU’s miljøpolitik og fastlæggelsen af et niveau for beskyttelse af arbejdstagere og forbrugere på EU-plan. Samtidig kan lovgivning også medføre omkostninger, hæmme erhvervslivet, lede ressourcer væk fra mere effektiv anvendelse og i nogle tilfælde virke hæmmende for innovation, produktivitet og vækst. Udfordringen er at finde den rette balance, så det sikres, at de lovgivningsmæssige rammer er nødvendige, enkle og effektive.

I en meddelelse af marts 2005 skitserede Kommissionen en revideret fremgangsmåde til yderligere at fremme bedre regulering med henblik på at forbedre konkurrenceevnen. Den fokuserer på:

---

¹ KOM(2005) 97 af 16.3.2005.

(1) at forbedre og udvide anvendelsen af konsekvensanalyser i forbindelse med nye forslag – herunder udviklingen af en metode til måling af administrative omkostninger². I juni 2005 vedtog Kommissionen nye udvidede retningslinjer for konsekvensanalyser. Konsekvensanalysen bygger på princippet om bæredygtig udvikling og er udformet, så den giver beslutningstagerne mulighed for at foretage valg på grundlag af omhyggelig analyse af ny lovgivnings potentielle økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser.

(2) at foretage en screening af endnu ikke vedtagne lovgivningsforslag. I september 2005 meddelte Kommissionen, at den havde til hensigt at tilbagetrække 68 endnu ikke vedtagne forslag som følge af en udvidet screening³.

(3) at indføre en ny metode til forenkling af eksisterende lovgivning. I nærværende meddelelse redegøres for Kommissionens reviderede fremgangsmåde for fremtidige forenklinger.

Det er ikke første gang, at forenkling er på dagsordenen⁴. Det er dog nu tid til en drastisk ændring af vores indsats. Fremgangsmåden bygger på tidligere arbejde udført af institutionerne for at strømline fællesskabsregler og vedrørende høring af de berørte parter. Vægten er klart lagt på at skabe et europæisk reguleringssystem, der vil bidrage til at opfylde Lissabon-målene.

Dette initiativ er af særlig betydning for Europas små og mellemstore virksomheder (SMV'er), som udgør 99 % af alle virksomhederne og tegner sig for to tredjedele af beskæftigelsen. Som følge af deres størrelse lider SMV'er uforholdsmæssigt meget under lovgivningsmæssige og administrative byrder, fordi de råder over mere begrænsede ressourcer og mindre ekspertise til at tackle de ofte komplekse regler og bestemmelser. Det er derfor nødvendigt at overveje, hvorledes deres særlige behov kan tilgodeses ved en forenkling. I denne forbindelse vil der blive lagt særlig vægt på en reduktion af SMV'ernes byrder i forbindelse med statistikker og dataindsamlinger.

Bedre regulering betyder dog ikke deregulering. Forenkling på fællesskabsniveau og nationalt niveau betyder, at man gør tingene lettere for borgere og operatører. Dette medfører så mere effektive lovgivningsmæssige rammer, som er bedre egnede til at sikre opfyldelsen af Fællesskabets mål.

---

² Kommissionens meddelelse om en fælles EU-metodologi til vurdering af administrative omkostninger som følge af lovgivning - KOM(2005) af 21.10.2005 og SEK(2005) 1329.

³ Kommissionens meddelelse om resultatet af screeningen af endnu ikke vedtagne lovgivningsforslag ("Outcome the screening of legislative proposals pending before the legislator") - KOM(2005) 462.

⁴ Det første initiativ til forenkling af EU's lovgivning blev iværksat i 1997: det andet omfattende forenklingsprogram – KOM(2003) 71 – blev iværksat i februar 2003. Efter en screening af 42 politikområder identificerede Kommissionen mere end 200 retsakter, som potentielt kunne forenkles, og den har vedtaget mere end 35 initiativer til forenkling. I øjeblikket behandles 15 forslag til forenkling af lovgivning stadig af lovgiverne. For at forbedre adgangen til, læseligheden af og sammenhængen i fællesskabsretten er der blevet udført et stort arbejde for at konsolidere og kodificere retsakter. Desuden har flere hundrede ophævelser og forældelseserklæringer i høj grad bidraget til yderligere at reducere fællesskabsrettens omfang.

2. EN NY FORENKLINGSSTRATEGI PÅ EU-NIVEAU

Revisionen af fællesskabsretten skal være en kontinuerlig og systematisk proces, der giver lovgiveren mulighed for at revidere lovgivning under hensyntagen til alle den private sektors og offentlighedens interesser.

Som indledning af denne proces har man, på grundlag af en bred høring, identificeret en første gruppe af lovgivningsområder, der skal forenkles. Den kontinuerlige proces vil derefter blive tilført nye emner fra nye mere systematiske revisionsprocedurer til identifikation af fremtidige forenklingprioriteter på grundlag af en bred analyse af lovgivningens konsekvenser. Dette omfatter en omhyggelig økonomisk analyse, og der vil fuldt ud blive taget hensyn til EU's sociale og miljømæssige ambitioner som centrale elementer i det overordnede mål om bæredygtig udvikling som omhandlet i traktaten.

a. Et rullende program forankret i de berørte parters praktiske erfaringer

I denne meddelelses bilag 2 beskrives et rullende program, som indgår i den nye forenklingstrategi. I programmet præciseres de lovgivningsområder, som Kommissionen har til hensigt at revidere og vurdere med henblik på en forenkling af dem inden for de kommende tre år.

Kommissionen iværksatte tidligere på året en omfattende høring af medlemsstaterne og erhvervslivet. Denne høring blev suppleret af en offentlig internet-høring⁵. Resultaterne af høringen, som er opsummeret i denne meddelelses bilag 1, revideres i forhold til Kommissionen egne interne erfaringer for at afveje de enkelte forenklingforslags fordele. Regler, der synes at begrænse konkurrenceevnen (herunder administrative krav) vil blive gennemgået af Kommissionen for at sikre, at de er nødvendige og proportionale i forhold til andre offentlige interesser, der skal tilgodeses. I denne forbindelse vil der blive taget hensyn til resultater indsamlet af støttetjenester som SOLVIT⁶ sammen med resultaterne af de offentlige høringer, for at bestemme problemets art og mulige løsninger.

Det rullende program tager fat på mange af de specifikke problemer, der er blevet peget på under den brede høring vedrørende områder af central betydning for erhvervslivets konkurrenceevne, som f.eks. selskabsret og finansielle tjenester, transport, forbrugerbeskyttelse og affald. Det omfatter de prioriteter, der allerede er blevet fastlagt af Rådet⁷. Det vil blive gjort til genstand for systematisk revision og ajourføring.

Kommissionen vil desuden lade alle større lovgivningsmæssige forenklingstiltag indgå i sit årlige lovgivningsmæssige arbejdsprogram, og den har til hensigt at udarbejde en række supplerende meddelelser, som mere detaljeret skal angive, hvorledes forenklingstiltagene vil blive finde sted eller blive integreret inden for sektorerne landbrug⁸, miljø⁹, sundhed og

---

⁵ Kommissionen indledte den 1. juni 2005 en undersøgelse "til forbedring af erhvervsbetingelserne i EU" (<http://europa.eu.int/yourvoice/forms/dispatch?form=418&lang=DA>). Denne høring vil fortsætte året ud.

⁶ <http://europa.eu.int/solvit/>

⁷ I november 2004 fastlagde Rådet (konkurrenceevne) 15 prioriteter for forenkling af EU-lovgivningen. Med vedtagelsen af tre lovgivningsforslag og iværksættelse af 7 ikke-lovgivningsmæssige initiativer – som senere vil kunne munde ud i yderligere lovgivningsinitiativer – vil Kommissionen ved årets udgang have taget fat på 13 af Rådets 15 prioriteter.

⁸ Meddelelse om forenkling af den fælles landbrugspolitik - KOM(2005) 509.

sikkerhed på arbejdspladsen¹⁰, fiskeri¹¹, told, statistikker¹² og arbejdsret¹³. Disse meddelelser vil være til hjælp ved høringen af alle berørte parter.

Det rullende program indeholder omfattende forenklingsinitiativer inden for områder af central betydning for erhvervslivets konkurrenceevne som f.eks. lovgivning om affald og mærkning. Det indeholder også sektorspecifikke regler på områder som motorkøretøjer og byggevarer samt horisontale regler, som gælder på tværs af sektorerne på områder som offentlige indkøb og skatter og afgifter.

b. En fremgangsmåde baseret på kontinuerlige, dybtgående sektorvurderinger

For at videreføre en evaluering af fællesskabsretten ud over det nuværende forenklingsprogram vil Kommissionen bestemme behov for forenkling ud fra et sektorbestemt perspektiv. En sådan fremgangsmåde vil gøre det muligt at vurdere den samlede effektivitet af de lovgivningsmæssige rammer for den pågældende sektor og mulighederne for yderligere forenklinger. Dette betyder for hver enkelt sektor, at der skal foretages en vurdering af virkningerne af både generel og sektorspecifik lovgivning. Dette vil også omfatte en analyse af fordelene og omkostningerne, administrative og andre, i forbindelse med den pågældende lovgivning.

Fokus vil i første omgang blive rettet mod tre sektorer: *motorkøretøjer, bygge- og anlæg samt affald*. Virkningerne af de nuværende lovgivningsmæssige rammer måles i tæt samarbejde med de berørte parter for at planlægge en bæredygtig udvikling af disse industrisektorer og fastlægge den bedst mulige fremgangsmåde ved regulering. F.eks. forventes det, at initiativet CARS 21¹⁴ i bilindustrien vil anbefale en betydelig reduktion af omfanget af fællesskabslovgivningen gennem direkte henvisning til internationale foranstaltninger samt at der skabes fleksibilitet med hensyn til overensstemmelsesvurderinger og prøvningsprocedurer for motorkøretøjer.

I overensstemmelse med retningslinjerne i meddelelsen om ”Gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program: Politiske rammer til styrkelse af fremstillingsindustrien i EU - mod en mere integreret industripolitisk strategi”¹⁵, vil Kommissionen gradvis anvende denne fremgangsmåde på andre industrisektorer som f.eks. lægemidler, maskinindustri,

---

⁹ Kommissionen vedtog et arbejdsdokument ”Bedre regulering og temastrategier for miljøet” - KOM(2005) 466.

¹⁰ Kommissionen vil i 2006 fremlægge en strategi for sundheds- og sikkerhedsområdet for perioden 2007-2012.

¹¹ Kommissionen vedtog i december 2004 meddelelsen ”Muligheder for at forenkle og forbedre den fælles fiskeripolitiks lovgivningsmæssige rammer” - KOM(2004) 820 - og et arbejdsdokument ”Analysis of the possibilities of simplification and improvement of the regulatory environment of the CFP and its implementation” - SEK(2004) 1596. Inden årets udgang vil Kommissionen vedtage en flerårig plan for forenkling af den fælles fiskeripolitik, efter høring af offentlige myndigheder og industrien

¹² Det kommende forslag fra Kommissionen om det flerårige statistiske program for 2008-12 og, som et pilotprojekt, det årlige arbejdsprogram for 2007 vil indeholde en række initiativer til lempelse af de statistiske krav inden for de lavere prioriterede områder.

¹³ Kommissionen vil i 2006 fremlægge en grønbog om udviklingen af arbejdsretten.

¹⁴ Initiativet ”Competitive Automotive Regulatory System for the 21st century” (CARS 21) består af en ekspertgruppe, der gennemgår den nuværende lovgivning med henblik på at forbedre de lovgivningsmæssige rammer, der påvirker bilindustriens konkurrenceevne. Denne ekspertgruppe vil fremsætte anbefalinger for en reguleringskøreplan for de næste 10 år. Jf. <http://europa.eu.int/comm/enterprise/automotive/pagesbackground/competitiveness/cars21.htm>

¹⁵ KOM(2005) 474.

informations- og kommunikationsteknologi og energiintensive sektorer. Forenklingen vil også omfatte lovgivningsområder, som gælder på tværs af sektorerne. Resultaterne af sådanne screeninger vil blive integreret i det rullende program.

Denne fremgangsmåde vil blive udvidet til at omfatte tjenesteydelser, der tegner sig for mere end 70 % af EU's BNP. Tjenesteydelser leverer input til resten af økonomien og skaber vigtige markeder for industriprodukter som telekommunikation, jernbaner, luftfart og elproduktionsanlæg. I betragtning af, at stadig flere tjenesteydelser leveres på tværs af det indre markeds grænser, er det af afgørende betydning, at EU's lovgivningsmæssige rammer giver dem mulighed for at være konkurrencedygtige, hvilket igen vil medføre en konkurrencefordel for hele EU's økonomi.

Forenkling vil blive baseret på dybtgående analyser af konsekvenserne for alle de berørte parter, herunder erhvervslivet og industrien, idet der tages hensyn til de mål, der søges opfyldt med lovgivningen. Prioriterede sektorer inden for fremstillingsindustrien er anført i denne meddelelse.

3. KOMMISSIONENS FREMGANGSMÅDE VED FORENKLIING

Kommissionen har til hensigt at anvende følgende metoder til gennemførelse af forenklinger.

a. Ophævelse

Mange af de retsakter, der er vedtaget fra 1957 og fremefter, er siden blevet irrelevante eller forældede som følge af den tekniske eller teknologiske udvikling, udviklingen af EU's politikker, ændringer i den måde, som traktatens generelle regler anvendes på, eller udviklingen af internationale regler eller standarder. Ofte er sådanne forældede retsakter allerede formelt blevet ophævet. Der er dog retsakter, der stadig er gældende, men som har ringe eller ingen virkning. Nogle af bestemmelserne i sådanne retsakter bliver ofte ved med at skabe forpligtelser, især af administrativ art, for både myndigheder og virksomheder. Kommissionen vil fortsætte sine bestræbelser på at sikre ophævelsen af retsakter, som er irrelevante eller forældede¹⁶.

Det er imidlertid vigtigt, at ophævelsen af fællesskabsretsakter opfølges af ophævelsen af de tilsvarende nationale gennemførelsesbestemmelser for at opnå den ønskede virkning i praksis. Det skal sikres, at fordelene ved mere lempelige fællesskabsbestemmelser ikke ophæves af nye nationale regler og nye tekniske hindringer. I denne henseende betragter Kommissionen sit forslag om ophævelse af direktivet om færdigpakke produkter¹⁷ som en test af den politiske vilje hos medlovgiveren til at ville tage fat på forenklingens udfordringer.

Muligheden af at indføre ophørsklausuler (*sunset clauses*) i Kommissionens lovgivningsforslag er blevet overvejet for at undgå forældelse og mere generelt tvinge lovgiverne til regelmæssigt at kontrollere relevansen, effektiviteten og proportionaliteten af de gældende bestemmelser. Selv om Kommissionen ikke udelukker denne mulighed, mener den,

---

¹⁶ Generaldirektoratet og Den Juridiske Tjeneste udstedte i februar 2004 detaljerede regler for gennemførelsen af dette aspekt af forenklingspolitikken for selvstændige retsakter udstedt af Kommissionen.

¹⁷ KOM(2004) 708. Forslaget indeholder en mekanisme, der forbyder medlemsstaterne at regulere på nationalt niveau, hvor der er blevet dereguleret på fællesskabsniveau.

at revisionsklausuler tjener samme formål, samtidig med at disse indebærer mindre risici for huller i lovgivningen

For at bidrage til at forhindre forældelse har Kommissionen til hensigt for fremtiden at indføre enten en revisionklausul eller, hvis der ikke er risiko for negative virkninger for den lovgivningsmæssige kontinuitet, en ophørsklausul i sine fremtidige lovgivningsforslag.

b. Kodificering¹⁸

Kodificering yder et stort bidrag til reduktion af mængden af fællesskabslovgivning, og samtidig giver den lettere læselige og juridisk mere entydige tekster, hvilket fremmer gennemskuelig og håndhævelse. Kommissionen vil videreføre sit kodificeringsprogram¹⁹ med det mål at afslutte kodificeringen af den gældende fællesskabsret inden 2007. Oversættelser og efterfølgende konsolidering²⁰ af retsakter på alle de 20 officielle sprog vil føre til en betydelig stigning i antallet af kodificerede retsakter, der skal vedtages fra udgangen af 2005.

c. Omarbejdning²¹

Omarbejdning er en virkningsfuld forenklingmetode, da den på samme tid både ændrer og kodificerer den pågældende retsakt.

I overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale²² agter Kommissionen, når det er hensigtsmæssigt, at anvende denne teknik, når den foreslår ændringer af eksisterende retsakter. Der vil blive givet prioritet til sammensmeltning af retsakter for at opnå størst mulig synergi og reducere overlapninger og overflødige bestemmelser mest muligt samt øge klarheden og konsekvensen i Fællesskabets regler. Ser man nærmere på arten af dette virkningsfulde men komplekse instrument, bør denne metode især overvejes i forbindelse med væsentlige ændringer, hvis dette klart bidrager til fællesskabslovgivningens klarhed, effektivitet og forenkling.

Affaldssektoren er underlagt 18 direktiver og 6 forordninger, og ikke mindre end 22 fællesskabsretsakter regulerer mærkningen af fødevarer. Omarbejdningen af disse retsakter vil give de økonomiske operatører klarere og mere strømlinede lovgivningsmæssige rammer.

---

¹⁸ Kodificering er en proces hvor bestemmelser i en retsakt og alle dens ændringsretsakter samles i en ny retligt bindende retsakt, som ophæver den retsakt, som den erstatter, uden at bestemmelserne substans ændres.

¹⁹ I november 2001 igangsatte Kommissionen en større kodificeringsprogram - KOM(2001) 645 - for al afledt fællesskabsret.

²⁰ Konsolidering er den proces, hvor bestemmelserne i en retsakt og alle dens ændringsretsakter samles mekanisk uden anden form for indgriben. Konsolideringen af hele fællesskabsretten blev som planlagt afsluttet i sommeren 2003, og offentligheden har gratis adgang hertil via EUR-Lex.

²¹ Omarbejdning er en proces, hvorved en ny juridisk bindende retsakt ophæver de retsakter, den erstatter, og samler ændringerne i lovgivningens substans og de bestemmelser, som stadig skal være gældende.

²² Interinstitutionel aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter - EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

d. Ændret lovgivningsmetode

Det er også nødvendigt at sætte spørgsmålstegn ved fremgangsmåden ved bestemmelser, der har eksisteret i flere årtier for at skabe bedre lovgivningsmæssige rammer. Politisk konsensus er af afgørende betydning og skal ledsage og støtte ændringer inden for ethvert politikområde.

Samregulering og væsentlige krav

Samregulering kan i nogle tilfælde være en mere omkostningseffektiv og hensigtsmæssig metode end de traditionelle lovgivningsværktøjer til opfyldelse af bestemte politiske mål. Standardisering gennem uafhængige organer er et eksempel på et generelt anerkendt instrument til "samregulering". Standardisering støttes aktivt af Kommissionen som et alternativ eller supplement til egentlig lovgivning²³.

Selv om tidligere erfaringer viser blandede resultater, giver den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning nu stabile rammer for alternative reguleringsmetoder, hvilket bør styrke deres troværdighed og i sidste ende lette anvendelsen af dem.

For mange industri- og forbrugerprodukter bekræfter CE-mærkningen, at produktet er certificeret og kan markedsføres i Fællesskabet. Den tilsvarende fællesskabsmetode til teknisk harmonisering begrænser indholdet af fællesskabslovgivningen til de væsentlige krav, idet den henviser til harmoniserede europæiske standarder for alle de detaljerede tekniske specifikationer og fastlægger enkle og "bløde" procedurer til overensstemmelsesvurdering. I løbet af de sidste 20 år har denne politik medført en betydelig reduktion i de offentlige myndigheders (nationale og europæiske) intervention før markedsføringen af produkter og en større forventning til, at markedskræfterne sikrer, at kun sikre produkter kommer på markedet.

Kommissionen er for øjeblikket ved at revidere denne lovgivningsmetode. En styrkelse af denne skulle føre til, at denne metode udvides til at omfatte så mange sektorer som muligt, også ud over den tekniske harmonisering af industriprodukter, f.eks. i servicesektoren. Hvad der er opnået på sikkerhedsfølsomme områder som medicinsk udstyr og apparatur kan uden tvivl udvides til – eller udvikles yderligere inden for - andre områder som kosmetiske midler, støj fra maskiner eller sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.

I andre sektorer kunne EU-lovgivningen indeholde mindre detaljerede bestemmelser i basisretsakter og således være mere fleksibel, hvis Kommissionens kompetence til gennem hurtigere procedurer at vedtage gennemførelsesforanstaltninger på grundlag af rammelovgivning blev anerkendt. I april 2004 ændrede Kommissionen et forslag til ændring af bestemmelserne vedrørende Kommissionens gennemførelsesbeføjelser²⁴.

Kommissionen vil fremme en mere enkel lovgivningsmetode, og den vil øge sin støtte til standardisering, der har bevist sit værd i forbindelse med fri bevægelighed for varer. F.eks. vil udviklingen af europæiske standarder for de tekniske specifikationer for træ gøre det muligt at ophæve det eksisterende direktiv. Et andet eksempel er standarderne for god

²³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om den europæiske standardiserings betydning for gennemførelsen af EU's politikker og lovgivning - KOM(2004) 674 - og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om finansiering af europæisk standardisering - KOM(2005) 377.

²⁴ KOM(2004) 324, som ændrer KOM(2002) 719.

laboratoriepraksis, som har gjort det muligt at gennemføre kravene i kosmetikdirektiverne uden yderligere lovgivningsinitiativer.

Fra direktiver til forordninger

Som Kommissionen gjorde det klart i sin meddelelse om bedre regulering til gavn for vækst og beskæftigelse skal valget af den bedst egnede lovgivningsmetode bygge på en omhyggelig analyse. Det at erstatte direktiver med forordninger kan under visse omstændigheder være med til at fremme forenklingen, fordi forordninger kan anvendes med det samme, sikrer at alle aktører er underlagt de samme regler på samme tid og koncentrerer opmærksomheden om den konkrete håndhævelse af EU-reglerne. Dette bidrag til forenkling var bredt anerkendt i høringerne, og det blev understreget, at det ville forhindre, at bestemmelserne gennemføres forskelligt i medlemsstaterne.

I overensstemmelse med traktaten og under hensyntagen til traktatens protokol om subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet har Kommissionen til hensigt fra sag til sag at undersøge mulighederne for forenkling ved at erstatte direktiver med forordninger.

e. Styrkelse af brugen af informationsteknologi

Det store potentiale, som informationsteknologien indeholder, kan udnyttes bedre. Sikker integreret e-forvaltning kan bidrage til at reducere de administrative byrder ved at gøre procedurerne hurtigere, reducere strømmen af papirdokumenter, gøre anvendelsen af bestemmelserne mere ensartet og mindske risikoen for fejl.

Forenkling vil blive behandlet særskilt i Kommissionens kommende handlingsplan for e-forvaltning, der vil blive iværksat i 2006 under i2010-initiativet²⁵, med fokus på at bygge på direkte erfaringer og god praksis, der påviser konkrete fordele med hensyn til effektivitet og brugertilfredshed.

Kommissionens vil sikre, at EU's juridiske og operationelle rammer understøtter forenklede og papirløse procedurer.

Hvor det er nødvendigt, vil Kommissionen foreslå ændringer til lovgivningen med henblik på at ændre procedurer, så der kan anvendes moderne værktøjer og teknologi. Det forberedende arbejde er allerede godt i gang i form af en modernisering af toldkodeksen, og der er forslag under behandling for skatte- og afgiftssektoren. Virksomhederne statistiske forpligtelser kunne også forenkles ved i større udstrækning at anvende it-værktøjer.

Kommissionen vil styrke sine initiativer på området e-forvaltning med iværksættelsen af en handlingsplan for e-forvaltning i 2006. Hvor det er nødvendigt, vil fællesskabets regelsæt blive tilpasset for fuldt ud at udnytte den moderne informationsteknologis potentiale.

4. OPBAKNING FRA INSTITUTIONERNE OG MEDLEMSSTATERNE

Kommissionen kan kun gennemføre det fælles mål – fremme af bedre lovgivningsmæssige rammer for vores erhvervsliv og borgere for at styrke Europas konkurrenceevne – hvis alle

²⁵ i2010 – Et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse - KOM(2005) 229.

institutionerne helhjertet støtter strategien og fuldt ud påtager sig ansvaret for deres del af bestræbelserne. Dette betyder, at der ikke blot skal være fælles metoder men også en fælles tankegang.

- Kommissionen vil benytte sig af sin initiativret til at udarbejde forslag til forenkling. I overensstemmelse med bedre reguleringspraksis vil dette indebære grundige efterfølgende evalueringer, tilbundsgående høring af de berørte parter og omhyggelige vurderinger af forskellige løsningsmuligheder for at påvise de foreslåede foranstaltningers merværdi med hensyn til vækst og arbejdspladser. For at sikre, at de prioriterede aktioner med hensyn til forenkling gennemføres inden for et passende tidsrum vil den etablere passende interne foranstaltninger for at overvåge fremskridtene og rapportere til kommissærkollegiet.
- Da det er medlovgiverens rolle at vedtage de forslag til forenkling, der fremlægges af Kommissionen, er det af afgørende betydning, at den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning gennemføres fuldt ud, og at alle midler til fremme af forenklingen af EU's lovgivning inden for disse rammer udnyttes. I denne sammenhæng minder Kommissionen om de tilsagn, som Europa-Parlamentet og Rådet har givet med hensyn til at forbedre arbejdsmetoderne i forbindelse med forenklingen²⁶. Behovet for at skabe en fælles fremgangsmåde til konsekvensanalyse er også blevet anerkendt af de tre institutioner, og Kommissionen håber, at man vil nå frem til en aftale inden årets udgang.
- Desuden kan de lovgivningsmæssige rammer for EU's virksomheder kun forbedres, hvis de initiativer, der tages på EU-plan, opfølges af lige så ambitiøse programmer i medlemsstaterne. I modsætning til hvad der er en udbredt opfattelse, består de lovgivningsmæssige rammer for virksomheder først og fremmest af nationale regler. Tekniske krav, mærkningskrav, godkendelsesprocedurer og andre administrative krav lægges af de nationale lovgivere oven på fællesskabslovgivningen. Kommissionen vil fortsat arbejde for bedre regulering under den åbne koordinationsmetode, der er blevet etableret for at kontrollere fremskridtene med hensyn til opfyldelse af Lissabon-målene. Kommissionen vil også fremme forenkling i forbindelse med dens granskning af de nationale foranstaltninger til opfyldelse af fællesskabsretten.

5. KONKLUSIONER

Begyndende med et arbejdsprogram baseret på input fra medlemsstaterne og de berørte parter vil Kommissionen udvikle sine forenklingsprioriteter i henhold til:

- en omfattende analyse af de udvalgte sektorer med hensyn til lovgivningens konsekvenser, herunder økonomiske, miljømæssige og sociale aspekter
- en forenkling metode, der bygger på teknikker som ophævelse, kodificering, omarbejdning og ændring af gennemførelsesmetoder
- en lovgivningsmetode, der indebærer en forrang til væsentlige krav frem for tekniske specifikationer, øget brug af samregulering samt fremme af og øget brug af informationsteknologi

---

²⁶ 15 lovgivningsforslag fremlagt i henhold til forenklingsprogrammet af 2003 afventer stadig lovgiverens vedtagelse.

- øget brug, når det hensigtsmæssigt, af forordninger i stedet for direktiver og øget brug af revisionsklausuler.

For at sikre en rettidig gennemførelse af forenklingprioriteterne vil Kommissionen strømline sine interne arbejdsmetoder for at sikre en omfattende overvågning og opfølgning af forenklingsprocessen, både på administrativt og politisk plan. Desuden vil Kommissionen fortsat regelmæssigt høre de berørte parter om, hvorledes forenklingsprogrammet bør videreudvikles de kommende år.

I betragtning af behovet for et fælles engagement i forenklingsarbejdet fra institutionernes side, opfordrer Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget til at reagere på denne meddelelse.

Høringsprocessens resultater

Medlemsstaterne og de største erhvervssammenslutninger indsendte detaljerede bidrag, der typisk bestod i en beskrivelse af de problemer, som de støder på, og forslag om, hvordan de kunne løses. De politikområder, der blev nævnt oftest, var miljøbeskyttelse efterfulgt af landbrug og fødevarerikkerhed, selskabsret, transport og forbrugerpolitik.

En foreløbig analyse af den igangværende internethøring viser, at en stor del af den offentlige reaktion vedrører bureaukrati i forbindelse med nationale og lokale regler snarere end i EU-lovgivningen. De oftest påpegede problemer vedrører skatteregler og ansættelsesspørgsmål, hvor national lovgivning spiller den vigtigste rolle.

De behov med hensyn til forenkling, der kan konstateres ud fra høringen af medlemsstaterne og de berørte parter, kan inddeles i fem hovedkategorier:

- **Klarere og lettere læselig lovgivning:** mange kommentarer vedrører uklare eller ufuldstændige begreber, definitioner og bestemmelser. Tvetydigheder fører til retlig usikkerhed og afvigelser, når EU-direktiverne omsættes til national lovgivning, hvilket igen fører til konkurrenceforvridning og fragmentering af det indre marked. I denne forbindelse understregede nogle bidrag, at en øget anvendelse af forordninger i stedet for direktiver ville reducere omfanget af fejlagtig eller afvigende gennemførelse i national lovgivning. Mange bidrag lagde også vægt på fortsat at konsolidere og kodificere fællesskabslovgivningen for at gøre den lettere tilgængelig og lettere at læse.
- **Ajournføring og modernisering af de lovgivningsmæssige rammer:** de berørte parter fremhævede en række retsakter, der indeholder definitioner eller procedurer, der ikke længere afspejler den tekniske, økonomiske og sektorielle virkelighed, samt procedurer, der forekommer unødigt byrdefulde eller langsomme. De berørte parter gav også eksempler på retsakter, der stort set har mistet deres indholdsmæssige betydning som følge af udviklingen inden for andre dele af fællesskabsretten, traktatændringer eller udviklingen af internationale regler. Endelig blev dele af lovgivningen anset for ikke at have opfyldt deres formål, og der blev derfor foreslået ændringer i fremgangsmåden.
- **Reduktion af de administrative omkostninger²⁷:** mange bidrag kom ind på problemerne med ufleksible, unødvendigt komplekse og overbureaukratiske procedurer, som især går ud over SMV'erne som følge af deres manglende menneskelige ressourcer. Der blev f.eks. modtaget mange kommentarer fra både virksomheder og offentlige administrationer vedrørende hyppighed og overlappning af indberetninger eller statistiske forpligtelser og det krævede detaljeringsniveau.
- **Styrkelse af konsekvensen i fællesskabsretten:** der blev modtaget en række kommentarer vedrørende overlappninger, utilstrækkelig koordinering eller inkonsekvens i EU-

²⁷

Administrative omkostninger defineres som omkostninger, som virksomheder, den frivillige sektor, offentlige myndigheder og borgere pådrager sig for at opfylde lovpligtige krav om indberetning af oplysninger om deres arbejde eller produktion, enten til offentlige myndigheder eller til private organer. Oplysninger skal forstås i bred betydning, dvs. herunder også omkostninger til mærkning, rapportering, overvågning og vurderinger, der er nødvendige for at levere oplysningerne, samt registrering.

lovgivningen. I denne forbindelse leverede nogle af de berørte parter konkrete eksempler på, at konsekvensen efter deres opfattelse ikke er sikret mellem retsakter inden for samme politiksektor eller på tværs af sektorerne.

- **Forbedring af fællesskabsrettens proportionalitet:** flere respondenter følte, at visse bestemmelser er overdrevent præskriptive, uforholdsmæssige og medfører for store omkostninger i forhold til de mål, der søges nået. Dette er sandsynligvis den mest vidtrækkende bekymring og samtidig den, der er vanskeligst at tage fat på, fordi den berører selve substansen i retsakter, som er et resultat af en lovgivningsproces, hvor lovgiveren har taget hensyn til de forskellige interesser. Denne type evalueringer kan kun foretages sag for sag, idet der tages hensyn til den private og den offentlige sektors legitime interesser.

Rullende forenklingsprogram

Det rullende program omfatter sektorbestemt og horisontal lovgivning, som er blevet identificeret som lovgivning med forenklingspotentiale, der kan føre til forbedring af industriens konkurrenceevne. Det er blevet fastlagt efter høring af både medlemsstater og berørte parter.

Listen indeholder de prioritetssektorer, som Kommissionen har identificeret (affald, motorkøretøjer samt bygge- og anlæg) i sin meddelelse om bedre regulering, men derudover også resultaterne af en omfattende høring af medlemsstaterne og de berørte parter.

I de omfattede sektorer indgår landbrug og fødevarer, fremstillingssektorer som kosmetiske midler, lægemidler og trykudstyr samt tjenesteydelser. Desuden omfatter programmet reguleringsområder med virkninger på tværs af sektorerne, som f.eks. selskabsret, intellektuel ejendomsret, skatter og afgifter, told samt statistik.

(*) = aktion, som indgår i den liste over prioriteter, der blev vedtaget af Rådet den 25. november 2004

Sektor	Politikområde	Retsakt	Aktion
2005			
Alle sektorer	Erhvervsstatistik	Rådets Forordning (EF, Euratom) nr. 58/97 af 20. december 1996 om statistik over erhvervsstrukturer *	Omarbejdning
	Arbejdskraftens frie bevægelighed	Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet	Revision: en ny gennemførelsesforordning, der erstatter forordning (EØF) nr. 574/72 vil gøre procedurerne lettere både for EU's borgere og for medlemsstaternes myndigheder.

	Sundhed og sikkerhed	Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet samt 19 andre sundheds- og sikkerhedsdirektiver skal revideres med hensyn til medlemsstaterne indberetningspligt	Revision af lovgivningsmetoden gennem harmonisering af indberetningsperioder og evt. erstatning af flere forskellige indberetninger med én enkelt indberetning (høring af arbejdsmarkedets parter er i gang).
Landbrug og fødevarerindustri	Økologisk landbrug	Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler	Omarbejdning for at definere de grundlæggende principper for økologisk landbrug, reducere detaljeringsniveauet på EU-plan mest muligt, sikre at markedet fungerer korrekt og etablere en permanent importordning.
	Plantesundhed	Rådets direktiv 66/401/EØF af 14. juni 1966 om handel med frø af foderplanter Rådets direktiv 66/402/EØF af 14. juni 1966 om handel med såsæd Rådets direktiv 2002/54/EF af 13. juni 2002 om handel med bederoefrø Rådets direktiv 2002/55/EF af 13. juni 2002 om handel med grøntsagsfrø Rådets direktiv 2002/57/EF af 13. juni 2002 om handel med frø af olie- og spindplanter	Omarbejdning med det formål at forenkle reglerne for midlertidige markedsføringstilladelser for frø, der ikke tilfredsstiller kravene med hensyn til mindste spireevne. Hurtigere reaktion på midlertidige underskud i udbuddet af frø: Klare regler, der skal følges af medlemsstaterne ved erstatning af ad hoc-dispensationer vedtaget i henhold til udvalgsproceduren.
	Kvalitetspolitik	Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler	Revision for at gøre registreringsprocessen mere effektiv gennem forenkling af procedurerne, større konsekvens og klarlægning af de enkelte aktøres rolle.
		Rådets forordning (EØF) nr. 2082/92 af 14. juli 1992 om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler	Omarbejdning – for at forenkle procedurerne og forbedre registreringsprocessen.
	Strålingsbeskyttelse	Kommissionens forordning (EF) nr. 1661/1999 af 27. juli 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 737/90 om betingelser for indførsel af landbrugsprodukter med oprindelse i tredjelande som følge af ulykken på kernekraftværket i Tjernoby	Omarbejdning, navnlig for at fjerne forordningens bilag 3 (fortegnelse over toldkontorer ved hvilke de i bilag 1 anførte produkter kan angives til fri omsætning i Fællesskabet).

	Sukker	Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker	Revision af den fælles markedsordning for sukker for at opfylde internationale forpligtelser og forbedre konkurrenceevnen, indføre en midlertidig fond til omstrukturering af sektoren og integrere støtten til sukkerroeavlere i enkeltbetalingsordningen
Fremstillingsvirksomhed	Lægemiddelindustrien	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur	Ny forordning til støtte for SMV'er i den centraliserede procedure med en kvikskranke SMV'er i EMEA og fastlæggelse af betingelser for gebyrudsættelse eller –udsættelse for SMV'er.
Finansielle tjenesteydelser	Grænseoverskridende pengeoverførsler	Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/5/EF af 27. januar 1997 om grænseoverskridende pengeoverførsler	Omarbejdning (et nyt direktivforslag vil ophæve det nuværende direktiv samt tre henstillinger).
Transporttjenester	Lufttrafik	Rådets forordning (EØF) nr. 2299/89 af 24. juli 1989 om en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer Rådets forordning (EØF) nr. 3089/93 af 29. oktober 1993 om ændring af forordning (EØF) nr. 2299/89 om en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer. Rådets forordning (EF) nr. 323/1999 af 8. februar 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 2299/89 om en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer.	Ophævelse af 3 forordninger, fordi den oprindelige risiko for konkurrencemæssig misbrug af dominerende stilling ikke længere eksisterer. Ophævelsen af denne lovgivning i den nuværende situation med større konkurrence vil bidrage til at gøre markedet mere effektivt.
	Søtransport	Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol) Rådets direktiv 94/57/EF af 22. november 1994 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe (flagstat/klassifikationselskaber)	Omarbejdning af grunddirektivet og 5 ændringsdirektiver med henblik på oprettelse af et nyt it-informationssystem og tilsvarende ændring af indberetningskrav. Omarbejdning af grunddirektiv og 3 ændringsdirektiver for at opnå større klarhed og gøre gennemførelsen mere effektiv.

2006

Alle sektorer	Selskabsret	<p>Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde</p> <p>Rådets tredje direktiv 78/855/EØF af 9. oktober 1978 med hjemmel i traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om fusioner af aktieselskaber</p> <p>Rådets sjette direktiv 82/891/EØF af 17. december 1982 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om spaltning af aktieselskaber</p> <p>Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2005/.../EF om grænseoverskridende fusioner af aktieselskaber [10. selskabsdirektiv – formel vedtagelse afventes]</p> <p>Rådets ellefte direktiv 89/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler</p> <p>Rådets tolvte direktiv 89/667/EØF af 21. december 1989 på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/58/EF af 15. juli 2003 om ændring af Rådets direktiv 68/151/EØF for så vidt angår offentlighed vedrørende visse selskabsformer</p>	Kodificering eller omarbejdning (afhængig af resultatet af igangværende revision, herunder høring af de berørte parter).
	Ophavsrettigheder	<p>Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer</p> <p>Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret</p>	Omarbejdning med henblik på at forbedre konsekvensen og virkningen af de lovgivningsmæssige rammer og tilpasse dem til de nye digitale udfordringer.

	<p>Rådets direktiv 93/83/EØF af 27. september 1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel</p> <p>Rådets direktiv 93/98/EØF af 29. oktober 1993 om harmonisering af beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder</p> <p>Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet</p>	
Toldkodeks	<p>Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks</p> <p>Rådets forordning (EOEF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter</p> <p>Rådets forordning (EF) nr. 82/2001 af 5. december 2000 om definition af begrebet "produkter med oprindelsesstatus" og om ordninger for administrativt samarbejde i samhandelen mellem Fællesskabets toldområde og Ceuta og Melilla</p> <p>Rådets forordning (EØF) nr. 3925/91 af 19. december 1991 om afskaffelse af kontrol og formaliteter gældende for håndbagage og indcheckede bagage tilhørende personer, der foretager en flyvning inden for Fællesskabet, samt for bagage tilhørende personer, der foretager en overfart ad søvejen inden for Fællesskabet</p> <p>Rådets forordning (EF) nr. 1207/2001 af 11. juni 2001 om fremgangsmåder til forenkling af udstedelse af EUR.1-varecertifikatet, udfærdigelse af fakturaerklæringer og EUR.2-dokumenter samt udstedelsen af visse godkendte eksporttilladelser i henhold til bestemmelserne om præferencehandelsordningerne mellem Det Europæiske Fællesskab og visse lande og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 3351/83</p>	<p>Omarbejdning og modernisering af toldkodeksen i form af en ny forordning.</p> <p>Inden for rammerne af <i>e-toldinitiativet</i> vil den moderniserede toldkodeks skabe et retsgrundlag for elektronisk dataudveksling mellem alle parterne i toldoperationer (handlende, medlemsstaternes toldmyndigheder, grænsemyndigheder som politi og veterinære myndigheder).</p> <p>International handel vil blive fremmet gennem strømlinede og forenklede toldprocedurer og regler, automatiske indbyrdes forbundne toldsystemer og et tæt samarbejde mellem alle myndigheder og agenturer involveret i varers bevægelse over EU's grænser.</p>

	Toldregler	Oprindelsesregler (baseret på EF-toldkodeksen)	Omarbejdning for at forenkle systemet med oprindelsesregler.
	Miljø (affald)	Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald *	Revision som led i <i>temastrategien for bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne.</i>
		Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 om ændring af direktiv 75/442/EØF om affald Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald	
		Rådets direktiv 75/439/EØF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald *	Ophæves som led i <i>temastrategien for bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne.</i>
	Sundhed og sikkerhed	Rådets direktiv 89/655/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) Rådets direktiv 95/63/EF af 5. december 1995 om ændring af direktiv 89/665/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/45/EF af 27. juni 2001 om ændring af Rådets direktiv 89/655/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)	Kodificering.
		Rådets direktiv 83/477/EØF af 19. september 1983 om beskyttelse af arbejdstagere mod farene ved under arbejdet at være udsat for asbest (andet særdirektiv i henhold til artikel 8 i direktiv 80/1107/EØF) Rådets direktiv 91/382/EØF af 25. juni 1991 om ændring af direktiv 83/477/EØF om beskyttelse af arbejdstagere mod farene ved under arbejdet at være udsat for asbest (andet særdirektiv i henhold til artikel 8 i direktiv 80/1107/EØF) Rådets direktiv 98/24/EF af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i	Kodificering.

		forbindelse med kemiske agenser Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/18/EF af 27. marts 2003 om ændring af Rådets direktiv 83/477/EØF om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest	
Industriel ejendomsret		Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker og senere ændringer: forordning 3288/94, forordning 1653/2003, forordning 807/2003, forordning 1992/2003 og forordning 422/2004	Kodificering.
Insolvens		Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 80/987/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens	Kodificering.
Offentlige indkøb		Rådets direktiv 71/304/EØF af 26. juli 1971 om ophævelse af begrænsninger i den frie udveksling af tjenesteydelser inden for området for offentlige bygge- og anlægskontrakter og ved tildeling af offentlige bygge- og anlægskontrakter gennem agenturer eller filialer	Ophævelse (i afventning af resultatet af den igangværende revision).
		Kommissionens direktiv 2001/78/EF af 13. september 2001 om ændring af bilag IV til Rådets direktiv 93/36/EØF, af bilag IV, V og VI til Rådets direktiv 93/37/EØF og af bilag III og IV til Rådets direktiv 92/50/EØF, ændret ved direktiv 97/52/EF, samt af bilag XII-XV, XVII og XVIII til Rådets direktiv 93/38/EØF, ændret ved direktiv 98/4/EF (direktiv om anvendelse af standardformularer ved offentliggørelse af bekendtgørelser om offentlige kontrakter)	Omarbejdes og erstattes af en forordning.
		Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2195/2002 af 5. november 2002 om det fælles glossar for offentlige kontrakter (CPV)	Ajourføring og modernisering af CPV, idet det gøres til et værktøj for fuldt ud elektroniske indkøbsprocedurer.

	<p>Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter</p> <p>Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation</p>	Igangværende revision, der sandsynligvis fører til forenklinger.
Lovregulerede erhverv	<p>Rådets direktiv 74/556/EØF af 4. juni 1974 om de nærmere regler for overgangsforanstaltninger for virksomhed inden for handel med og distribution af giftige stoffer og virksomhed, der medfører erhvervsmæssig anvendelse af disse stoffer, herunder formidlervirksomhed</p> <p>Rådets direktiv 74/557/EØF af 4. juni 1974 om gennemførelse af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for selvstændig virksomhed og formidlervirksomhed inden for handel med og distribution af giftige stoffer</p>	Ophævelse (i afventning af resultatet af den igangværende revision).
Statsstøtte	<p>Kommissionens forordning (EF) nr. 68/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på uddannelsesstøtte</p> <p>Kommissionens forordning (EF) nr. 363/2004 af 25. februar 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 68/2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på uddannelsesstøtte</p> <p>Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder</p> <p>Kommissionens forordning (EF) nr. 364/2004 af 25. februar 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 70/2001 for så vidt angår udvidelse af dens anvendelsesområde til også at omfatte støtte til forskning og udvikling</p> <p>Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/2002 af 12. december 2002 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til beskæftigelse</p>	<p>Kommissionsforordning om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på regionalstøtte, SMV'er, forskning og udvikling, miljøstøtte, beskæftigelse og uddannelse.</p> <p>Omarbejdning og konsolidering af fire eksisterende retsakter (som ændret) til en retsakt med en samlet blok af undtagelser og indarbejdelse af to nye aspekter (regionalstøtte og miljøstøtte), således at man undgår to nye retsakter.</p> <p>Den nye retsakt bliver i form af en kommissionsforordning og er en procedureforanstaltning til dispensering fra forudgående anmeldelse i henhold til artikel 87, stk. 1, af visse typer af støtte, som er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 87, stk. 3.</p>

		Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/2002 af 12. december 2002 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til beskæftigelse (EFT L 337 af 13.12.2002)	
	Beskatning	Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter	Omarbejdning for at forenkle og modernisere den eksisterende fællesskabslovgivning vedørende afgifter på kapitaloverførsel og indføre bestemmelser om udfasning af kapitaltilførselsafgifter (capital duty).
		Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag	Revision: 1) med hensyn til moms-bestemmelser vedrørende finansielle tjenesteydelser, herunder forsikring: modernisering af eksisterende forældede regler, som hæmmer effektiviteten i finanssektoren i EU (banker, finanskoncerner) 2) med hensyn til moms-behandling af offentlige myndigheder og undtagelser for bestemte aktiviteter i offentlighedens interesse: revision med henblik på at sikre et mere harmoniseret og neutralt momssystem og skabe lige betingelser for offentlige og private organer i EU.
		Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed	Omarbejdning med henblik på forenkling og modernisering af kravene og edb-behandling af procedurerne.
	Handelsstatistikker	Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif ("den kombinerede nomenklatur")	Forenkling for at reducere antallet af underpositioner gennem fornyet vurdering af behovet for detaljerede statistiske oplysninger med henblik på at lempe indberetningskravene for de økonomiske operatører.
Landbrug og fødevarerindustri	Fælles markedsordninger	Rådets forordning (EF) nr. 1786/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for tørret foder Rådets forordning (EF) nr. 1785/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for ris Rådets forordning (EF) nr. 1784/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for korn Rådets forordning (EF) nr. 2529/2001 af 19. december 2001 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød	Iværksættelse af en trinvis proces til omarbejdning af de 21 eksisterende markedsordninger og kodificering i en enkelt horisontal markedsordningsretsakt.

		<p>Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker</p> <p>Rådets forordning (EF) nr. 1673/2000 af 27. juli 2000 om den fælles markedsordning for hør og hamp bestemt til fiberproduktion</p> <p>Rådets Forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin</p> <p>Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter</p> <p>Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød</p> <p>Rådets Forordning (EF) nr. 2201/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager</p> <p>Rådets Forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager</p> <p>Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer</p> <p>Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for råtabak</p> <p>Rådets Forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød</p> <p>Rådets Forordning (EØF) nr. 2771/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for æg</p> <p>Rådets Forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød</p> <p>Rådets forordning (EØF) nr. 2358/71 af 26. oktober 1971 om den fælles markedsordning for frø</p> <p>Rådets forordning (EØF) nr. 1696/71 af 26. juli 1971 om den fælles markedsordning for humle</p> <p>Rådets forordning (EØF) nr. 827/68 af 28. juni 1968 om en fælles</p>	
--	--	--	--

		<p>markedsordning for visse varer der er anført i bilag II til traktaten</p> <p>Rådets forordning (EØF) nr. 234/68 af 27. februar 1968 om oprettelse af en fælles markedsordning for levende planter og blomsterdyrkningens produkter</p> <p>Rådets Forordning (EF) Nr. 865/2004 af 29. april 2004 om den fælles markedsordning for olivenolie og spiseoliven og om ændring af forordning (EØF) nr. 827/68</p>	
	Handelsnormer for æg	Rådets forordning (EØF) nr. 1907/90 af 26. juni 1990 om handelsnormer for æg	Omarbejdning med det formål at lette anvendelsen af handelsnormer for æg til fordel for forbrugerne, producenterne, de handlende og de offentlige myndigheder.
	Energiafgrøder	Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001	Revision af støtteordningens bestemmelser (artikel 90).
	Fødevarer	<p>Rådets direktiv 89/107/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/35/EF af 30. juni 1994 om sødestoffer til brug i levnedsmidler</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/36/EF af 30. juni 1994 om farvestoffer til brug i levnedsmidler</p> <p>Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/2/EF af 20. februar 1995 om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer</p>	<p>Omarbejdning til en enkelt retsakt for eksisterende lovgivning om tilsætningsstoffer til levnedsmidler og ajourføring af evaluerings- og godkendelsesprocedurer (EFSA, udvalgsprocedure). Direktiv erstattes af enkelt forordning:</p> <p>De mere effektive evaluerings- og godkendelsesprocedurer vil gøre beslutningprocessen hurtigere og gøre det muligt for fabrikanter og forbrugere hurtigere at drage fordel af nye tilsætningsstoffer.</p> <p>Godkendelser af tilsætningsstoffer til levnedsmidler falder i øjeblikket ind under 3 særdirektiver (farvestoffer, sødestoffer og andre tilsætningsstoffer), og nogle af disse direktiver er blevet ændret flere gange Ved at kombinere disse godkendelser og bestemmelserne i det nuværende rammedirektiv i en enkelt forordning vil lovgivningen om tilsætningsstoffer være koncis og lettere at konsultere for alle de berørte parter</p> <p>Evaluerings- og godkendelsesproceduren er blevet udviklet</p>

			sammen med proceduren for fødevareromaer.
		<p>Rådets direktiv 88/388/EØF af 22. juni 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aromaer, som må anvendes i levnedsmidler, og om udgangsmaterialer til fremstilling af disse</p> <p>Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 2232/96 af 28. oktober 1996 om fastlæggelse af en fællesskabsprocedure for aromastoffer, som anvendes eller er bestemt til anvendelse i eller på levnedsmidler</p>	<p>Omarbejdning med henblik på modernisering og tilpasning af den eksisterende lovgivning om aromaer til den teknologiske og videnskabelige udvikling og på fastlæggelse af klare evaluerings- og godkendelsesprocedurer (EFSA, udvalgsprocedure).</p> <p>Nye rammer vil gøre det muligt for europæiske industri mere effektivt at udvikle nye aromaer og nye anvendelser. De vil klarlægge, hvornår og hvor aromaer skal evalueres, og under hvilke omstændigheder, aromaer kan betegnes som naturlige. Godkendelsesproceduren gøres klarere. Erstatte af en forordning.</p>
	<p>Frukt og grøntsager (friske og forarbejdede)</p>	<p>Rådets Forordning (EF) nr. 2201/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager</p> <p>Rådets Forordning (EF) nr. 2202/96 af 28. oktober 1996 om en støtteordning for producenter af visse citrusfrugter</p>	<p>Revision for at forbedre konkurrenceevnen for industrien for forarbejdede frugter og grøntsager, forbedre markedsforvaltningsmekanismerne, mindske handelsforvridninger, ophæve forældede retsakter.</p>
	<p>Plantebeskyttelsesmidler</p>	<p>Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af * plantebeskyttelsesmidler</p>	<p>Omarbejdning og udskiftning af direktivet med en forordning.</p> <p>Formålet med revisionen er yderligere at harmonisere godkendelsesproceduren for plantebeskyttelsesmidler, at definere EFSA's opgaver med hensyn til evaluering af aktive stoffer og revidere reglerne om databeskyttelse for at opretholde en rimelig balance mellem forskning og selskaber, der fremstiller generiske midler. Mere effektive evaluerings- og godkendelsesprocedurer betyder, at man undgår dobbeltarbejde, at beslutningsprocessen bliver hurtigere, og at man sikrer en mere harmoniseret tilgængelighed til plantebeskyttelsesmidler i Fællesskabet.</p> <p>Den nye forordning vil også indeholde bestemmelser om, at tilbagetrækning af godkendelser og udløbet af henstandsperioder ikke vil gribe ind i et plantebeskyttelsesmiddels normale anvendelsesperiode.</p> <p>Direktivet er nu blevet ændret mere end 50 gange. Det er hensigten at samle alle ændringerne i et begrænset antal</p>

		gennemførelsesforordninger eller bilag.
Kartoffelstivelse	Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 af 27. juli 1994 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse	Ny forordning til erstatning af den nuværende ordning for kartoffelstivelse; anvendes fra produktionsåret 2007/2008.
Statsstøtterepler	<p>Kommissionens forordning (EF) nr. 1/2004 af 23. december 2003 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter</p> <p>EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren (EFT C 28 af 1.2.2000)</p> <p>EF-rammebestemmelser for statsstøtte til reklame for produkter opført i EF-traktatens bilag I og visse produkter uden for bilag I (EFT C 252 af 12.9.2001)</p> <p>EF-rammebestemmelser for statsstøtte i forbindelse med TSE-test, døde dyr og slagteriaffald (EFT C 324 af 24.12.2002)</p> <p>Kommissionens forordning (EF) nr. 1860/2004 af 6. oktober 2004 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte i landbrugs- og fiskerisektoren</p> <p>Meddelelse fra Kommissionen vedrørende statsstøtte til subsidierede landbrugslån (»driftslån«) (EFT C 44 af 16.2.1996)</p> <p>Meddelelse fra Kommissionen om ændring af EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling (kun delen vedrørende landbrug) (EFT C 48 af 13.2.1998)</p>	Omarbejdning – de syv ikraftværende tekster vedrørende statsstøtte vil blive reduceret til tre: undtagelsesforordningen, et sæt rammebestemmelser, og de minimis-forordningen.
Vin	Rådets Forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin	Omarbejdning for at forbedre sektorens konkurrenceevne og bæredygtighed, forbedre overvågningen og forvaltningen af vinmarkedet og skabe bedre balance mellem udbud og efterspørgsel, både kvalitativt og kvantitativt.
Strålingsbeskyttelse	<p>Rådets forordning (Euratom) nr. 3954/87 af 22. december 1987 om fastsættelse af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i levnedsmidler og foder som følge af nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare</p> <p>- Rådets forordning (Euratom) nr. 2218/89 af 18. juli 1989 om</p>	Kodificering.

		<p>ændring af forordning (Euratom) nr. 3954/87</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kommissionens forordning (Euratom) nr. 770/90 af 29. marts 1990 om fastsættelse af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i foder som følge af nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare - Kommissionens forordning (Euratom) nr. 944/89 af 12. april 1989 om fastsættelse af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i mindre vigtige levnedsmidler som følge af nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare 	
		<p>Rådets forordning (EØF) nr. 737/90 af 22. marts 1990 om betingelser for indførsel af landbrugsprodukter med oprindelse i tredjelande som følge af ulykken på kernekraftværket i Tjernobyl</p> <p>Rådets forordning (EF) nr. 616/2000 af 20. marts 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 737/90 om betingelser for indførsel af landbrugsprodukter med oprindelse i tredjelande som følge af ulykken på kernekraftværket i Tjernobyl</p>	Kodificering.
Fremstillingsvirksomhed	Lægemiddelindustrien	Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 af 26. juni 1990 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærmedicinske præparater i animalske levnedsmidler	<p>Omarbejdning med henblik på:</p> <ul style="list-style-type: none"> – at reducere antallet af lister over stoffer – gøre vurderingsproceduren mere gennemskuelig – sikre overensstemmelse med internationale standarder. <p>Den vil give incitament til at sikre tilstedeværelsen af veterinærmedicinske præparater til dyr beregnet til fødevareproduktion og sikre konsekvens i forhold til parallel revision af lovgivningen om kontrol af rester på og i fødevarer af animalsk oprindelse.</p>
	Træ	Rådets direktiv 68/89/EØF af 23. januar 1968 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om sortering af råtræ	Ophævelse.
Finansielle tjenesteydelser	Forsikring	<p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober</p>	Omarbejdning, inden for rammerne af Solvens II-projektet, af de relevante forsikringsdirektiver til en enkelt retsakt.

		<p>1998 om supplerende tilsyn med forsikringssselskaber i en forsikringsgruppe</p> <p>Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring</p> <p>Rådets direktiv 76/580/EØF af 29. juni 1976 om ændring af direktiv 73/239/EØF om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring</p> <p>Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december 1984 om ændring, navnlig for så vidt angår turistassistance, af første direktiv 73/239/EØF om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring</p> <p>Rådets direktiv 87/343/EØF af 22. juni 1987 om ændring, for så vidt angår kreditforsikring og kauforsikring, af direktiv 73/239/EØF om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring</p> <p>Rådets direktiv 87/344/EØF af 22. juni 1987 om samordning af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om retshælpforsikring</p> <p>Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den frie udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 73/239/EØF</p> <p>Rådets direktiv 90/618/EØF af 8. november 1990 om ændring, navnlig med hensyn til ansvarsforsikring for motorkøretøjer, af direktiv 73/239/EØF og direktiv 88/357/EØF, som begge angår samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring</p>	
--	--	---	--

		<p>Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv)</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/12/EF af 5. marts 2002 om ændring af Rådets direktiv 79/267/EØF for så vidt angår krav til solvensmargen for livsforsikringselskaber</p> <p>Rådets direktiv 73/240/EØF af 24. juli 1973 om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden inden for direkte forsikring bortset fra livsforsikring</p> <p>Rådets direktiv 78/473/EØF af 30. maj 1978 om samordning af administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser vedrørende coassurancevirksomhed inden for Fællesskabet</p>	
	<p>Motorkøretøjsforsikring</p>	<p>Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse</p> <p>som ændret ved</p> <ul style="list-style-type: none"> – Rådets direktiv 72/430/EØF af 19. december 1972 om ændring af rådsdirektiv 72/166 af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse – Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer – Rådets tredje direktiv 90/232/EØF af 14. maj 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer – Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og om 	<p>Omarbejdning til et enkelt direktiv (erstatte seks direktiver).</p>

		<p>ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (Fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv)</p> <p>– Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF og 90/232/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer</p>	
Værdipapirer		<p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer</p>	<p>Direktivet gennemgår efterfølgende evaluering. Evalueringsrapporten vil blive vedtaget af Kommissionen i slutningen af 2005 eller begyndelsen af 2006.</p>
		<p>A. Centrale elementer af fællesskabsretten vedrørende investeringsinstitutter / investeringsfonde, som skal kodificeres:</p> <p>Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)</p> <p>Rådets direktiv 88/220/EØF af 22. marts 1988 om ændring, for så vidt angår visse investeringsinstitutters investeringspolitik, af direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/107/EF af 21. januar 2002 om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med henblik på en regulering af administrationsselskaber og forenklede prospekter</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/108/EF af 21. januar 2002 om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), med hensyn til investeringsinstitutters investeringer</p>	<p>Kodificering af lovgivningen vedrørende investeringsinstitutter i ét direktiv:</p> <ul style="list-style-type: none"> – 4 centrale elementer af fællesskabsretten, som vedrører investeringsinstitutter/investeringsfonde direkte, og – 3 andre lovgivningsområder på tværs af produkter/tjenester, som også vil blive integreret i den kodificerede version.

		<p>B. Ændringer indført ved anden lovgivning på tværs af produkter/tjenester, som også vil blive integreret i den kodificerede version</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 om ændring af direktiv 77/780/EØF og 89/646/EØF om kreditinstitutter, direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF om skadesforsikring, direktiv 79/267/EØF og 92/96/EØF om livsforsikring, direktiv 93/22/EØF om investeringsselskaber og direktiv 85/611/EØF om institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), med henblik på at styrke tilsynet på disse områder</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF af 9. marts 2005 om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 85/611/EØF, 91/675/EØF, 92/49/EØF og 93/6/EØF og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF, 98/78/EF, 2000/12/EF, 2001/34/EF, 2002/83/EF og 2002/87/EF med henblik på indførelse af en ny organisationsstruktur for udvalg vedrørende finansielle tjenesteydelser</p>	
Transport-tjenester	Luftfart	<p>Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. juli 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber</p> <p>Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet</p> <p>Rådets forordning (EØF) nr. 2409/92 af 23. juli 1992 om billetpriser og rater inden for luftfart</p>	Omarbejdning med henblik på bedre læsbarhed og fjernelse af uklarheder og forældede bestemmelser.
	Transport ad søvejen	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/25/EF af 4. april 2001 om minimumsuddannelsesniveaue for søfartserhverv	Kodificering.
	Jernbanetransport	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 881/2004 af 29. april 2004 om oprettelse af et europæisk jernbaneagentur	Ændring af disse retsakter med henblik på at forenkle certificeringsprocessen for jernbaneselskaber og

	(agenturforordningen) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (jernbanesikkerhedsdirektivet)	jernbaneindustrien. Dette vil ske gennem en udvidelse af de beføjelser, der er tillagt Det Europæiske Jernbaneagentur (ERA).
Vejtransport	Rådets direktiv 96/96/EF af 20. december 1996 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil	Kodificering på grundlag af den grundlæggende retsakt og de fire kommissionsdirektiver om tilpasning til den tekniske udvikling samt eventuel forenkling (afhængig af resultaterne af en igangværende undersøgelse, der vil blive afsluttet inden udgangen af 2006).
	Rådets direktiv 96/26/EF af 29. april 1996 om adgang til erhvervet godstransport ad landevej og erhvervet personbefordring ad landevej samt om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som skal lette den faktiske udøvelse af etableringsfrihed for de pågældende udøvere af transportvirksomhed inden for indenlandsk og international eksport	Omarbejdning, og i denne forbindelse en forenkling af procedurene.
	Kommissionens henstilling af 6. april 2004 om kontrol på området trafiksikkerhed (2004/345/EF)	Forenkling af indberetningskravene (instrument: arbejdsgruppe bestående af nationale repræsentanter); yderligere retsakter undgås; arbejdet er i gang.
Transport af farligt gods	Rådets direktiv 94/55/EF af 21. november 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej Rådets direktiv 96/49/EF af 23. juli 1996 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods	Omarbejdning: nyt direktiv eller ny forordning og samtidig ophør af oversættelse og offentliggørelse af alle bilagene på alle fællesskabsprog (±900 sider pr. transportform).
Transport af farligt gods	Rådets direktiv 96/35/EF af 3. juni 1996 om udpegelse af og faglige kvalifikationer for sikkerhedsrådgivere for transport med jernbane eller ad vej eller indre vandveje af farligt gods Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/18/EF af 17. april 2000 om minimumseksamenskravene for sikkerhedsrådgivere i	Ophævelse: Bestemmelserne i disse direktiver indgår allerede i eksisterende internationale aftaler.

		forbindelse med transport af farligt gods med jernbane eller ad vej eller indre vandveje	
Energi	Nye og vedvarende energikilder	Rådets direktiv 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger	Omarbejdning, navnlig for at udvide direktivets anvendelsesområde.
		Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2422/2001 af 6. november 2001 om et fællesskabsprogram for energieffektivitetsmærkning af kontorudstyr	Omarbejdning (i forbindelse med fornyelsen af ”Energy Star International Agreement”-pakken, herunder forslag til en ny rådsafgørelse) for at forenkle procedurerne og mindske de krav, der pålægges medlemsstaterne.
	Kerneenergi	Euratom Rådet: Vedtægterne for Euratoms forsyningsagentur (EFT nr. 27 af 6.12.1958) Euratom Forsyningsagentur: Forordning om Det Europæiske Atomenergifællesskabs Forsyningsagentur, der bestemmer de nærmere regler vedrørende sammenholdelse af udbud og efterspørgsel efter malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer (EFT nr. 32 af 11.5.1960)	Omarbejdning: Procedurene for godkendelse af forsyningskontrakter vil blive forenklet.
	Olielagre	Rådets direktiv 68/414/EØF af 20. december 1968 om forpligtelse for EØF's medlemsstater til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter 68/416/EØF: Rådets beslutning af 20. december 1968 om afslutning og gennemførelse af særlige mellemfolkelige aftaler om medlemsstaternes forpligtelse til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter Rådets direktiv 72/425/EØF af 19. december 1972 om ændring af Rådets direktiv af 20. december 1968 om forpligtelse for EØF's medlemsstater til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter Rådets direktiv 73/238/EØF af 24. juli 1973 om foranstaltninger, der kan mindske vanskelighederne ved forsyning med mineralolie og mineralolieprodukter 77/706/EØF: Rådets Beslutning af 7. november 1977 om en målsætning på fællesskabsplan for nedsættelse af forbruget af primær energi i tilfælde af vanskeligheder for forsyningen med	Omarbejdning/ophævelse.

		<p>mineralolie og mineralolieprodukter</p> <p>79/639/EØF: Kommissionens beslutning af 15. juni 1979 om gennemførelse af Rådets beslutning 77/706/EØF</p> <p>Rådets direktiv 98/93/EF af 14. december 1998 om ændring af direktiv 68/414/EØF om forpligtelse for EØF's medlemsstater til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter</p>	
Fiskerisektoren	Bevaringspolitik	Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer	Omarbejdning med henblik på at klarlægge og forbedre læsbarheden af de tekniske foranstaltninger, at styrke konsekvensen i dem og at modernisere de lovgivningsmæssige rammer.
	Fiskerikontrol og -overvågning	Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik	Omarbejdning til et enkelt dokument med alle aspekter vedrørende kontrol og overvågning af fiskeriaktiviteter (fangstopgørelser, tolerancemargener, landingsopgørelse, transport, flådens beliggenhed osv.) samt øget brug af it-værktøjer for at reducere indberetningspligten.
		Rådets forordning (EF) nr. 3317/94 af 22. december 1994 om generelle bestemmelser for tilladelser til fiskeri i tredjelands farvande som led i en fiskeriaftale	Omarbejdning med henblik på at klarlægge og forbedre forvaltningen af fiskeritilladelser og med henblik på at indføre it-værktøjer ("fiskerigodkendelsestilladelser").
	Finansielle instrumenter for fiskeriet	<p>Kommissionens forordning (EF) nr. 366/2001 af 22. februar 2001 om gennemførelsesbestemmelser til de aktioner, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999</p> <p>Kommissionens forordning (EF) nr. 908/2000 af 2. maj 2000 om reglerne for beregning af den støtte, som medlemsstaterne tildeler producentorganisationer inden for sektoren for fiskeri og akvakultur</p> <p>Kommissionens forordning (EF) nr. 2722/2000 af 13. december 2000 om betingelserne for, at der kan ydes støtte fra Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF) til udryddelse af patologiske risici inden for akvakultur</p>	Omarbejdning til et enkelt dokument.

2007

Alle sektorer	Regnskaber	<p>Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer *</p> <p>Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber</p> <p>Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber</p> <p>Rådets direktiv 90/604/EØF af 8. november 1990 om ændring af direktiv 78/660/EØF om årsregnskaber og direktiv 83/349/EØF om konsoliderede regnskaber for så vidt angår undtagelser til fordel for små og mellemstore selskaber og for så vidt angår opstilling og offentliggørelse af regnskaber i ecu</p> <p>Rådets direktiv 90/605/EØF af 8. november 1990 om ændring af direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF om henholdsvis årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, for så vidt angår deres anvendelsesområde</p> <p>Rådets direktiv 94/8/EF af 21. marts 1994 om ændring af direktiv 78/660/EØF for så vidt angår revision af de beløb, der er udtrykt i ecu</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF af 27. september 2001 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF og 86/635/EØF for så vidt angår værdiansættelsesregler for visse selskabsformers samt bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber</p> <p>Rådets direktiv 2003/38/EF af 13. maj 2003 om ændring af direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer med hensyn til de beløb, der er udtrykt i euro</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni</p>	<p>Omarbejdning og kodificering af regnskabslovgivningen for at:</p> <ul style="list-style-type: none"> – hæve de grænser, der definerer SMV'er (derved fritages flere virksomheder fra indberetningskrav) (*) – forenkle og ajourføre regnskabsregler under det fjerde og syvende selskabsdirektiv for så vidt angår SMV'er – konsolidere alle kommissionsforordninger om IAS/IFRS/SIC/IFRIC, der er gældende i EU (dette kan føre til ophævelse af seks forordninger) – integrere de internationale revisionsstandarder (ISA) i det reviderede ottende selskabsdirektiv.
---------------	------------	--	--

		2003 om ændring af direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF, 86/635/EØF og 91/674/EØF om årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for visse selskabsformer, banker og andre penge- og finansieringsinstitutter samt forsikringsselskaber	
Selskabsret	<p>Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde</p> <p>Rådets tredje direktiv 78/855/EØF af 9. oktober 1978 med hjemmel i traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om fusioner af aktieselskaber</p> <p>Rådets sjette direktiv 82/891/EØF af 17. december 1982 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om spaltning af aktieselskaber</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/.../EF om grænseoverskridende fusioner af aktieselskaber [10. selskabsdirektiv – formel vedtagelse afventes]</p> <p>Rådets ellefte direktiv 89/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler</p> <p>Rådets tolvte direktiv 89/667/EØF af 21. december 1989 på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/58/EF af 15. juli 2003 om ændring af Rådets direktiv 68/151/EØF for så vidt angår offentlighed vedrørende visse selskabsformer</p>	Omfattende omarbejdning af hele fællesskabslovgivningen vedrørende selskabsret.	
Fællesskabslovgivning en vedrørende forbrugerbeskyttelse	<p>Rådets direktiv 85/577/EØF af 20. december 1985 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted</p> <p>Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure</p>	<p>Rationalisering og forenkling af fællesskabsretten for at fjerne eventuelle forekomster af inkonsekvens, overlapninger, hindringer for det indre marked og konkurrenceforvridninger</p> <p>Hvis Kommissionen i diagnosticeringsfasen konstaterer, at fællesskabsretten skal revideres eller suppleres, kan den</p>	

	<p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg - Erklæring fra Rådet og Parlamentet ad artikel 6, stk. 1 - Erklæring fra Kommissionen ad artikel 3, stk. 1, første led</p> <p>Kommissionens direktiv 97/47/EF af 28. juli 1997 om ændring af bilagene til direktiv 77/101/EØF, 79/373/EØF og 91/357/EØF</p> <p>Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler</p> <p>Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF af 16. februar 1998 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/27/EF af 19. maj 1998 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser</p>	<p>teoretisk vælge mellem 2 løsninger:</p> <p>a) en vertikal indfaldsvinkel i form af individuelle revisioner af de eksisterende direktiver (f.eks. revision af timesharedirektivet) eller regulering af bestemte sektorer (f.eks. et direktiv om turisme, herunder bestemmelser fra direktiverne om pakkerejser og timeshare).</p> <p>b) en mere horisontal indfaldsvinkel med vedtagelse af en eller flere rammeretsakter til regulering af fælles aspekter i fællesskabsretten. En sådan rammeretsakt, eller flere rammeretsakter, ville give fælles definitioner og regulere forbrugernes vigtigste kontraktmæssige rettigheder og retsmidler. I overensstemmelse med principperne for bedre regulering ville en sådan retsakt rationalisere de lovgivningsmæssige rammer betydeligt, idet alle de relevante bestemmelser i de relevante eksisterende direktiver vil blive systematiseret i det nye direktiv.</p> <p>Dette arbejde vedrører 8 direktiver og 6 ændringsdirektiver.</p>
Miljørevision	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS)	Omarbejdning/ændring af fremgangsmåde, herunder foranstaltninger til at gøre SMV'ernes deltagelse lettere.
Miljø Emissioner fra industrianlæg	<p>Rådets Direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening</p> <p>Rådets direktiv 88/609/EØF af 24. november 1988 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg</p> <p>Rådets direktiv 1999/13/EF af 11. marts 1999 om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald *</p>	Revision af IPPC-direktivet og anden relateret lovgivning om emissioner fra industrianlæg med henblik på eventuel omarbejdning for at forbedre klarhed, konsekvens og strømning, især med hensyn til indberetninger.
Miljø - ozonlaget	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000	Omarbejdning med henblik på at forbedre de eksisterende

		af 29. juni 2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget	rammer og gøre dem klarere, hvor dette er hensigtsmæssigt.
	Arbejdsret	Rådets direktiv 91/533/EØF af 14. oktober 1991 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab	Kodificering til et enkelt direktiv.
	Statistik - Intrastat	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 638/2004 af 31. marts 2004 om statistikker over varehandelen mellem medlemsstaterne og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3330/91 *	Forenkling med henblik på at lempe de statistiske indberetningskrav til økonomiske operatører, eventuel fritagelse af SMV'er, under hensyntagen til resultatet af det igangværende pilotprojekt vedrørende administrative omkostninger og fremtidige feasibility-undersøgelser til analyse af et indsamlingssystem begrænset til en strøm.
Landbrug og fødevareindustri	Krydsoverensstemmelse	Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001	Revision af de lovpligtige forvaltningskrav (artikel 8), ledsaget af hensigtsmæssige forslag.
	Foder/dyreernæring	Rådets direktiv 79/373/EØF af 2. april 1979 om handel med foderblandinger Rådets direktiv 96/25/EF af 29. april 1996 om omsætning af fodermidler og om ændring af direktiv 70/524/EØF, 74/63/EØF, 82/471/EØF og 93/74/EØF samt om ophævelse af direktiv 77/101/EØF Rådets direktiv 82/471/EØF af 30. juni 1982 om visse produkter, der anvendes i foderstoffer Rådets direktiv 93/74/EØF af 13. september 1993 om foder med	Omarbejdning, modernisering og erstatning af de fire direktiver med en forordning for at ændre de nuværende mærkningskrav, udvide den ikke-udtømmende liste over fodermidler og bringe godkendelsesprocedurerne på linje med principper og bestemmelser i den generelle levnedsmiddellovgivning. Det vigtigste mål med det fremtidige forslag er at sikre fødevare- og fodersikkerhed, sikre at det indre marked fungerer efter hensigten og beskytte foderstofbrugernes økonomiske interesser.

		særlige ernæringsformål	<p>Omarbejdningen vil:</p> <ul style="list-style-type: none"> • fjerne de nuværende forskelle mellem medlemsstaternes love, forordninger og administrative bestemmelser, der hindrer det indre marked i at fungere efter hensigten • give større klarhed og en højere grad af rationalitet operatører hævder, at de lovgivningsmæssige krav er spredt på forskellige retsakter med forskellige krav til ensartede produkter • forbedre fødevare- og fodersikkerheden: harmoniseret fremgangsmåde for godkendelse af bestemte fodermidler og revision af visse mærkningsbestemmelser, som kan underminere fødevarerens sikkerhed. <p>Ud over de fire direktiver vil dette arbejde også berøre ca. 30 ændringsdirektiver.</p>
Levnedsmidler	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler samt 4 relaterede direktiver	*	<p>Bred omarbejdning af lovgivningen vedrørende mærkning for at ajourføre, modernisere og samle de forskellige retsakter i en enkelt forordning.</p> <p>Denne skal forenkle og afklare strukturen og anvendelsesområdet for den nuværende lovgivning om mærkning, både horisontalt og vertikalt, idet alle de fælles aspekter samles i en enkelt retsakt. Den skal bedre fastlægge, hvorledes mærkningsreglerne skal fungere, for at:</p> <ul style="list-style-type: none"> • sætte forbrugerne i stand til at foretage sikre, sunde og bæredygtige valg på et sagligt grundlag • bidrage til et konkurrencefremmende markedsmiljø, hvor operatørerne effektivt kan udnytte mærkningen til at sælge deres produkter. <p>Revision vil evt. også tage fat på konsekvensen i forhold til andre mærkningskrav vedrørende sundhed (næringsdeklaration, mærkning af alkoholholdige drikke), etiske forhold (dyrevelfærd, ”fair trade”), oprindelse osv.</p>
	Kommissionens forordning (EF) Nr. 298/97 af 19. februar 1997		Omarbejdning og modernisering af forordningen,

		om fastsættelse af repræsentative priser og tillægsimporttold for fjerkrækød og æg og ægalbumin og om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95	gennemførelse af en centraliseret godkendelsesprocedure
	Frukt og grøntsager – gennemførelse på regionalt plan	Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001	Revision af bestemmelserne i artikel 60, ledsaget af passende forslag.
Fremstillingsvirksomhed	Bygge og anlæg	Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer *	Forenkling, klarlæggelse og reduktion af de administrative omkostninger og byrder, især for SMV'er, gennem større fleksibilitet i udformningen og anvendelsen af tekniske specifikationer, lempeligere certificeringsregler og fjernelse af gennemførelsehindringer, der indtil nu har hindret et reelt indre marked for byggevarer.
	Kosmetiske midler	Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler Og ændringsretsakter hertil (7 senere ændringsdirektiver, 2 direktiver om udsættelse af datoen for forbud mod dyreforsøg samt 37 direktiver om tilpasning til den tekniske udvikling)	Forenkling/kodificering
	Medicinsk udstyr	Rådets direktiv 90/385/EØF af 20. juni 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aktive, implantable medicinske anordninger Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinsk udstyr *	Omarbejdning til en forordning. Tilpasning af procedurene for markedsgodkendelse.
		Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/70/EF af 16. november 2000 om ændring af Rådets direktiv 93/42/EØF for så vidt angår medicinsk udstyr, som indeholder stabile produkter af humant blod eller plasma Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/104/EF af 7. december 2001 om ændring af Rådets direktiv 93/42/EØF om	Omarbejdning til en forordning for at forbedre konsekvensen og muliggøre brugen af informationsteknologi til fremsendelse af informationer.

		medicinsk udstyr	
	Motorkøretøjer	Ca. 28 særdirektiver om motorkøretøjer baseret på Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil	Når først omarbejdningen af direktiv 70/156/EØF er endelig vedtaget, vil Kommissionen, sandsynligvis i 2007, kunne ophæve 28 ud af 56 direktiver (ved at gøre FN/ECE-regulativer bindende). Denne forenkling vil gøre det muligt for industrien hurtigere at tilpasse sig til den tekniske udvikling på internationalt plan.
		Mere end 10 direktiver, der fastlægger geometriske krav til motorkøretøjer (f.eks. Rådets direktiv 92/21/EØF af 31. marts 1992 om masse og dimensioner for motorkøretøjer af klasse M1)	Indførelse af virtuel prøvning/selvprøvning for at reducere omkostningerne og de administrative byrder i forbindelse med de nuværende procedurer. Virtuel prøvning og selvprøvning vil gøre produktudviklingen hurtigere og reducere omkostningerne for både industrien og forbrugerne.
	Teknisk harmonisering af produkter	25 direktiver, der fastlægger væsentlige krav for fri bevægelighed for visse produktkategorier i det indre marked (direktiver efter "den nye metode")	Forenkling af certificeringsreglerne
Finansielle tjenesteydelser	Tilsyn	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF	Revision
Transport-tjenester	Transport ad søvejen	Rådets Direktiv 96/98/EF af 20. december 1996 om udstyr på skibe	Omarbejdning.

2008

Alle sektorer	Beskatning	Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater, som ændret	Omarbejdning for at forenkle den nuværende fællesskabslovgivning ved konsolidering af retsakter og ved forenkling af procedurerne vedrørende fritagelse for kildeskat.
Landbrug og fødevarerindustri	Mælk og mejeriprodukter	Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 af 29. september 2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter	Revision af bestemmelserne, ledsaget af passende forslag.
	Tørret foder	Rådets forordning (EF) nr. 1786/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for tørret foder	Revision af bestemmelserne, ledsaget af passende forslag.
Fremstillingsvirksomhed	Trykbeholdere og -udstyr	Rådets direktiv 76/767/ EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om fælles bestemmelser for trykbeholdere og kontrolmetoder for disse Rådets direktiv 87/404/EØF af 25. juni 1987 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om simple trykbeholdere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/23/EF af 29. maj 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om trykbærende udstyr Rådets direktiv 1999/36/EF af 29. april 1999 om transportabelt trykbærende udstyr	Omarbejdning til én retsakt ved at gennemføre den reviderede reguleringsfremgangsmåde for teknisk harmonisering.
	Miljø Affald	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/95/EF af 27. januar 2003 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE)	Revision på grundlag af erfaringerne med direktivernes anvendelse og baseret på den teknologiske udvikling, indhøstede erfaringer, miljøkrav og det indre markeds funktion. Revisionen vil, hvor dette er hensigtsmæssigt, blive ledsaget af forslag til revision af de relevante bestemmelser i disse direktiver.
Transporttjenester	Luftfart	Rådets direktiv 91/670/EØF af 16. december 1991 om gensidig anerkendelse af personcertifikater, der giver adgang til udøvelse af funktioner i civil luftfart Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 af 16. december 1991 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart	Når først Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs beføjelser er blevet udvidet, navnlig med hensyn til flyvningsoperationer og pilotlicenser, vil de to ovennævnte retsakter samt ændringer og tekniske tilpasninger af disse blive ophævet.
	Infrastruktur	Rådets forordning (EF) nr. 2236/95 af 18. september 1995 om	Omarbejdning

		generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for transeuropæiske net	
	Vejtransport	Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport	Omarbejdning
		Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 af 26. marts 1992 om adgang til markedet for vejgodstransport i Fællesskabet, som udføres fra eller til en medlemsstats område eller gennem en eller flere medlemsstaters områder Rådets forordning (EØF) nr. 684/92 af 16. marts 1992 om fælles regler for international personbefordring med bus Rådets direktiv 92/106/EØF af 23. juli 1992 om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne Rådets forordning (EØF) nr. 3118/93 af 25. oktober 1993 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende Kommissionens direktiv 98/12/EF af 27. januar 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 71/320/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bremseapparater for visse kategorier af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 484/2002 af 1. marts 2002 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 og Rådets forordning (EØF) nr. 3118/93 med henblik på at indføre en førerattest	Omarbejdning: En enkelt forordning vil sikre konsekvensen i behandlingen af forskellige dele af sektoren samt sammenhæng i fremgangsmåden ved regulering i denne sektor.
	Søtransport	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 725/2004 af 31 marts 2004 om bedre sikring af skibe og havnefaciliteter	Omarbejdning
Energi	Strålingsbeskyttelse	Rådets direktiv 89/618/Euratom af 27. november 1989 om oplysning af befolkningen om, hvorledes den skal forholde sig, samt om sundhedsmæssige foranstaltninger i tilfælde af strålingsfare Rådets direktiv 90/641/Euratom af 4. december 1990 om	Omarbejdning til et enkelt rådsdirektiv, der fastlægger de grundlæggende sikkerhedsstandarder for beskyttelse mod farer ved eksponering for ioniserende stråling.

		<p>strålebeskyttelse af eksterne arbejdstagere, der udsættes for risici for ioniserende stråling under deres arbejde i et kontrolleret område</p> <p>Rådets direktiv 92/3/Euratom af 3. februar 1992 om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald mellem medlemsstaterne samt ind i og ud af Fællesskabet</p> <p>Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling</p> <p>Rådets direktiv 97/43/Euratom af 30. juni 1997 om beskyttelse af personers sundhed mod faren ved ioniserende stråling i forbindelse med medicinsk bestråling og om ophævelse af direktiv 84/466/Euratom</p> <p>Rådets direktiv 2003/122/Euratom af 22. december 2003 om kontrol med lukkede højaktive strålekilder og ukontrollerede strålekilder</p> <p>Rådets forordning (Euratom) nr. 1493/93 af 8. juni 1993 om overførsel af radioaktive stoffer mellem medlemsstaterne</p> <p>93/552/Euratom: Kommissionens beslutning af 1. oktober 1993 om det i Rådets direktiv 92/3/Euratom omhandlede standardledsagedokument til overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald</p> <p>90/143/Euratom: Kommissionens henstilling af 21. februar 1990 om beskyttelse af befolkningen mod indendørs eksponering for radon</p> <p>Kommissionens henstilling af 20. december 2001 om beskyttelse af befolkningen mod eksponering for radon i drikkevandsforsyninger (meddelt under dokument nr. C(2001) 4580)</p>	
--	--	--	--